

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Sectio VI. De varijs modis, quibus ac quiri potest jus decimandi in alia
Ecclesiâ, Parochiâ, vel immunitas ab obligatione solvendi decimas?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

huic Ecclesie, jam ex vineis debentur decimæ, cui juxta factam transactionem, aut concessum privilegium sunt decimabiles vineæ, nisi per frequentes tales mutationes nimium pateretur Ecclesia Parochialis, cui in tali casu per imploratum etiam judicis officium succurri deberet.

SECTIO VI.

De variis modis, quibus
acquiri potest jus decimandi in
alia Ecclesia, aut Parochia, vel im-
munitas ab obligatione solvendi
decimas?

§. I.

An & qua ratione per consuetudi-
nem acquiri possit jus decimandi,
in aliena Ecclesia, aut Pa-
rochia?

UT Ecclesia aliqua, monasterium, vel persona Ecclesiastica, jus acquirat percipiendi decimas, ex prædijs intra alienam parochiam sitis, per consuetudinem legitimè præscriptam obtineri potest, cum sint 18. & e. ad Apostolica 20. h. t. cum enim decimæ prædiales, absolute loquendo, non sint juris divini sed Ecclesiastici tantum, consequenter præscribi possunt ab illis, qui spiritualia possidere possunt (& quidem ut probabilius sententia habet, 40. annis cum titulo, vel tempore immemoriali, si sine titulo ab Ecclesia non Parochiali v. g. contra Ecclesiam non Parochialem præferantur) & qui in certa v. g. terra jus decimandi præscripsit, habet jus percipiendi decimas ex omnibus fructibus,

qui in illa terra nascuntur, nisi ex certis fructibus juxta receptam consuetudinem nullæ decimæ in illo loco solverentur, aut certum tantum genus decimarum, majores v. g. non autem minores, quæ semper Ecclesie parochiali solutæ fuerunt, præscripserit.

§. II.

An & quomodo jus decimandi per
transactionem, & quibus præterea
modis acquiri possit personis
Ecclesiasticis?

Q UOD transigere possint super decimis inter se parochi v. g. ita ut jus decimandi uni, vel alteri, vel utrique secundum diversas partes conveniat ex c. 3. & 9. h. t. constat (modò in tali transactione nullum pactum Simoniacum interveniat) neque speciali tali transactioni, per privilegium exemptionis, à solvendis decimis, postmodum superveniens, derogatur, nisi expressâ mentione illi derogetur, prout sumitur ex c. multiplici. 3. h. t. cum non fuerit suæ intentionis, ut ait in relato c. Pontifex, per privilegium concessum, transactioni factæ derogare, & sic jus parti jam acquisitum adimere.

Potest autem super jure decimarum in arbitros etiam compromitti, ita ut per arbitrium, seu sententiam arbitrorum, cui partes stare debent, jus decimandi uni parti acquiri, alteri verò adimi possit, totum, vel ex parte & c. (intervenientibus saltem solemnitatibus ad alienationem requisitis) & potest etiam una Ecclesia jus suum decimarum, cum

B b b b 2

altera

altera Ecclesia permutare, vel si à spiri-
tuali titulo, legitimâ potestate jus deci-
marum separatim sit, vendi poterit &
slocari &c. cum ut sic nihil ampliùs spiri-
tualitatis habet.

§. III.

*An & qua ratione obligati ad
prestandas decimas, ab illis liberari pos-
sint per consuetudinem introductam,
vel legitime præscriptam, vel
per transactionem?*

Quod possint non quidem per pote-
tatem sæcularem *c. tua 25. h. 2.* sed
per privilegia à Summo Pontifice con-
cessa, ab obligatione decimarum sol-
vendarum eximi aliqui, jam supra di-
ctum; potest tamen etiam hæc obliga-
tio per contrariam consuetudinem tolli,
& abrogari, non tantùm à Clericis, sed
etiam à laicis; non tantùm quoad deci-
mas personales, sed etiam quoad reales;
non tantùm ex parte, sed etiam in totum,
modò ministris Ecclesiæ aliunde suffi-
cienter provisum sit, prout passim do-
cent RR. contra antiquos Canonistas;
& ratio probat, quod scilicet nec natu-
ralis, nec divini juris sit, in nova lege, hæc
solvendi decimas (formaliter acceptas)
obligatio, sed juris merè Ecclesiastici, &
consequenter, sicuti alia, quæ juris po-
sitivi Ecclesiastici sunt, per contrariam
consuetudinem tolli possunt, ita pote-
rit etiam hæc solvendi decimas obliga-
tio: quod ipsum praxis etiam comunissi-
ma probat, quæ non tantùm nullam am-
pliùs obligationem personalium decima-
rum agnoscit, sed nec realium semper, &
in omnibus minutis etiam fructibus &c.,
& sicuti privata particularis persona, sive

Clericus hic sit, sive laicus, 40. annis
cum titulo, vel tempore immemorabili
sine titulo quidem, non tamen sine bo-
na fide, præscribere hanc immunitatem
potest, prout probatur *ex t. 1. de præ-
script. in 6.* sic, ut communitas etiam
liberetur, ab obligatione solvendi
decimas, sufficit consuetudo contra
40. annis bonâ fide continuata, quæ
nullum titulum hujus exemptionis
ostendere possit illa communitas, *ita
c. ultimum de consuet. junct. Celsi 7.
legitimè sit præscripta*, neque tam pro
qualemcumque consuetudinem, ut
præscriptionem obligatio hæc solvo-
ndarum decimarum ita tolli possit, et
non denuò obligare incipiat, si in illa
Ecclesiæ congruâ suâ substantiâ de-
stituantur, (cum ut sic sit jura canonice
obligatio hæc) aut si Pontifex iterum
præcipiat solutionem decimarum, non
obstante ullâ consuetudine, aut præ-
scriptione in contrarium, *capitulum etiam
justas causas, in bonum commune, con-
suetudines tales sæpius tollere.*

SECTIO VII.

*De decimis laicalibus, sive
possessis, aut desertis à
laicis.*

§. I.

*An & qua ratione laici sive
lares sint capaces juris decimarum
sive percipiendi decimas.*

certa est, & communis sententia
quod jus decimandi, quatenus
...